

पिण्डेनैवोदयेन वा" इति विवाहेऽप्युक्तम् । अत्र उल्लिख्याः
 शार्वणे पिण्डोदकयोः सम्बन्धात् कन्याभ्रातृरेऽपि तदुद्योग्य
 तायाः सत्वात् । कन्या पिण्डोदकसम्बन्धोच्यते इतदनुसा-
 रादपि तस्याः सपिण्डता बोद्धव्या तस्यादेकपिण्डसम्बन्धा-
 न्नित्येन समानोदकभावः समान्यतातः न तु दशम
 पथ्यन्तः, पित्रादिकीवनादिना सपिण्डसम्बन्धेऽपि
 सपिण्डस्य विहितं प्रायुक्तमुक्तेः कथमेव तदनु-
 युक्तत्वेन वैयर्थ्यापत्तेः । अत्रुपधनाधिकारस्तु सपिण्ड-
 तत्वाभावे सप्तमपुत्रपथ्यन्तं इतदपिण्डस्य अपोपचयत-
 न्नाधिकारः पुत्रपथ्यपथ्यन्तमिति अत्र सप्तमपुत्रो
 मन्त्रपरः पितृभक्तपरोऽपि । तथा च शुभविष्णु उक्ता
 मृतिः "सुधा वै पितृभक्तमिति ।" दशमपुत्रपथ्यन्तं
 समानोदकत्वेऽपि च त्रिरात्रं किन्तु पक्षिण्यादि तथाहि
 उदकक्रियाधिकृतस्य वारस्तरः । "एवं स्नातयो भव-
 यन्ति आश्रमप्राप्त्यभावात् समान्यतासदृशेन वावत्
 सम्बन्धमनुकारेणुवा" इति भाववन्ति निष्पादयन्ति अत्र
 वावत्सम्बन्धमनुकारेणुवरेकजलजातावयमिति आरब्धं भव-
 तोक्त्यनेनैव सर्वेषामुदकदाने प्राप्ते यद्वाश्रमप्राप्त्यभा-
 दित्युक्तं तत्सपिण्डकर्मतारतम्येनाशौचभेदेऽप्युदककर्मसमा-
 नायमिति । अशौचभेदस्तु सप्तमपथ्यन्तं सपिण्ड-
 स्वाह्वाहः । ततश्च दशमपुत्रपथ्यन्तं त्र्यहः । तथाच
 विष्णु उच्यते । "दशाद्येन सपिण्डास्तु शुभ्यन्ति नृत-
 स्तके । त्रिरात्रेण सज्ज्योस्तु ज्ञात्वा शुभ्यन्ति
 गोमजाः ।" ततश्चतुर्दशपुत्रपथ्यन्तं पक्षिणी ततश्च
 जन्मनाममृतिपथ्यन्तमेकाहः । तथाच मिताक्षराविवाद-
 चिन्तामण्योर्हन्महः । "सपिण्डता तु पुत्रे सप्तमे
 विनियते । समानोदकभावस्तु निवर्त्तताचतुर्दशत्वात् ।
 जन्मनाममृतेरेके तत्परं मोक्षमुच्यते ।" अत्र समा-
 नोदकत्वे द्विविधे पूर्वज्ञ मोक्षतः "पक्षिणीमसपिण्डे"
 परमं हारीता । "मातामते त्रिरात्रं स्नादिकाहस्य-
 सपिण्डके" इति । अत्रैव गोमजानामहः स्मृतमिति
 आशङ्क्यतः ततः परं सर्वथा समानोदकतानिष्ठत्वे ।
 ज्ञानमात्रमिति "ज्ञात्वा शुभ्यन्ति गोमजाः" इति उच्य-
 त्वमुक्त्यादिति" ।
 तथा च गोमज्ये इति पिण्डसेपयोर्दातृत्वभोक्तृत्वा-
 न्नतरवत्त्वम् अशौचसापिण्डम् । साक्षात्परस्मदवा
 सप्तमपथ्यन्तदेहसम्बन्धवत् विवाहसापिण्डा त्रिपुत्रव
 पथ्यन्तं देवपिण्डदातृत्वभोक्तृत्वान्नतरवत्त्वं दातृपथ्ये

सापिण्डमिति विवेकः पिता० मातृसपिण्डा अपि
 सापिण्डस्य स्वीकृत्य सनाधिकारोऽभिहितः तन्मते सना-
 नदेहसम्बन्धयोग्यतयेव सापिण्डत्वात् । दातृमात्रमते तु
 आशौचदेवपिण्डदातृत्वभोक्तृत्वाभावात् न तस्याः सापिण्डा
 तद्योग्यत्वेऽपि स्वीकृत्य विधेयसनाभावे धर्माधिकार-
 पयुंदासात् इति विवेकः एवं सूचयामा अपि ।

सपिण्डीकरणं न० सप्त पिण्डेन सपिण्डः ततः कथं तद्भावे
 चित्त-लुट् । प्रेतसविनोचनाय प्रेतोद्देशेन चर्तव्ये
 पित्रादिपिण्डसमन्वयरूपेणैव आहमेदे
 सपिण्डीकरणप्रकारेण कृतात्तादं आ० न० निरूपितं यथा
 "सप्त सपिण्डीकरणम् । तत्र मोक्षितः "पूर्वे सं-
 वत्सरे ऋष्यादि त्रिपथे यदहो वदिरापद्येत तदह-
 सत्वायुं दशप्राणि सति सगन्धर्वोदकानि पूरयित्वा
 शीघ्रं पितृभक्त्येन प्रेतस्य प्रेतपात्रं पित्राभावे चादि-
 क्षति । ये समानाः समनसः पितरो यथाराज्ये तेषां
 कोशाः सुधा मधो यक्षो देवेषु कस्यताम् । ये समानाः
 समनसो जीवालीषेण धामनाः । तेषां श्रीरुचि कस्य-
 तापिण्डं कोके सतं सनाः" इति एतेनैव पिण्डो
 ज्ञातव्यताः" इति । पूर्वे संवत्सरे इति उच्यते वत्सः ।
 तदहो मधो मासः "संवत्सरान्ते विजयं न मध-
 मासमिच्छेत्" इति ऐतरेयब्रह्मसंहिता । तदहो षष्ठो
 मासः । तत्राययज्ञो त्रिपथः तत्राययज्ञो अशौचाप-
 गमे प्रथममासस्य द्वादशमिदं द्वादशमासिकानि आ-
 दानि निर्वर्त्त्य त्रयोदशाहः सपिण्डीकरणकालः पूरयित्वा
 द्वादशाहो न तु त्रयोदशाह एव "मासिकार्थवत् द्वाद-
 शाहश्चाहं कस्य त्रयोदशेऽङ्गि वा तत्कुलान्मन्त्रवर्कं
 हि नृद्वार्या द्वादशेऽङ्गीति" विष्णुवचनात् । नासिका-
 र्थवदिति मासिकार्थं नासिकासि क्रियमाणश्चाप्रयो-
 जनं प्रेताययज्ञादि तदुक्तं द्वादशाहक्रियमाणश्चाह
 सितवर्कः । यत्र त्रयोदशमासाभ्यन्तरेऽपि मासप्राप्तस्तत्र
 त्रयोदशदिनेषु त्रयोदश मासिकानि कस्य चतुर्दशेऽङ्गि
 सपिण्डनं कार्यमिति "संवत्सरान्तरे यथाविभागे
 भवति तदा मासिकार्थं दिनमेकं वर्धयेत्" इति विष्णु-
 वाक्यात् पूरयित्वा त्रयोदश दिनेषु त्रयोदश मासिकानि
 त्रयोदशेऽङ्गि सपिण्डनं दहपरिवर्त्तनान्वायात् । एवञ्च
 द्वादशमासे न दिनद्विरिति मिश्रोक्तं हेवम् । तदुक्त-
 विष्णुस्मृते दिनमेकं वर्धयेदिति मृतेः । आह्वयिकमाह
 उक्तमृतः "संवत्सरस्य मध्ये तु यदि स्नादप्राप्तवत्तः